

เทคโนโลยี : ทางเลือกที่จำเป็น ในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในยุคโลกาภิวัตน์

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปริญญา เกื้อหนุน

ถ้าเราพิจารณาการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารทั่วโลกในปัจจุบันนี้จะมองเห็นว่าเรามีความจำเป็นเพียงใดในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ Peter Stevens (๑๙๘๗:๕๖) ได้กล่าวว่า ในปัจจุบันภาษาอังกฤษที่ใช้เป็นภาษาที่หนึ่ง ที่อยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา แคนาดา อังกฤษ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ฯลฯ ซึ่งประเทศเหล่านี้เมื่อรวมประชากรเข้าด้วยกันแล้วมีเพียงประมาณ ๓๕๐ ล้านคน แต่เมื่อดูจากสถิติของผู้ใช้ภาษาอังกฤษจากจำนวนสมาชิกหนึ่ง-สือพิมพ์ภาษาอังกฤษในประเทศที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ ๑ ทั่วโลกมีจำนวนระหว่าง ๗๐๐-๗๕๐ ล้านคน แต่ถ้า

พิจารณาในขอบเขตการใช้ภาษาอังกฤษด้านใดด้านหนึ่ง เช่น ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดอย่างเดียว ใช้ภาษาอังกฤษในการเขียน ประชากรที่ใช้ภาษาอังกฤษในลักษณะนี้ มีจำนวนระหว่าง ๑,๐๐๐-๒,๐๐๐ ล้านคน จึงเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้พูด เขียน อ่าน ฟัง เกือบก่อนโลก จะเห็นได้ว่าประชากร ๕,๔๒๓ ล้านคน (สถิติปี ค.ศ. ๑๙๙๕) เป็นผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเสียประมาณ ๑/๕-๒/๕ ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนมาก

อีกประการหนึ่งการเรียนการสอนในปัจจุบัน มีการใช้ตำราที่ทันสมัยอย่างแพร่หลายทั่วโลก ตำราเหล่านั้นส่วนมากจะเป็นภาษาอังกฤษ หรือถูกแปลเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้ใด

* อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต : ก.ศม. (ภาษาและวรรณคดีอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ก็ตามที่ต้องการทราบหรือเรียนรู้วิทยาการที่ก้าวหน้า ต้องการวิจัย ค้นคว้า ต้องอาศัยความรู้ภาษาอังกฤษโดยการอ่าน เข้าใจ เรื่องราวต่าง ๆ นอกจากนั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดทางวิชาการยังจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษอีกเช่นกัน ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่ แลกเปลี่ยนความคิดก็ต้องใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อจะทำให้ผู้อื่นได้เข้าใจข้อมูลทางวิชาการเหล่านั้นอย่าง รวดเร็ว กว้างขวางยิ่ง ในปัจจุบันนี้การศึกษาในระดับปริญญาตรีในหลายสถาบัน รวมทั้งระดับหลังปริญญาตรีในประเทศไทย ได้ทำการเปิดสอนเป็นภาษาอังกฤษ จึงเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งในวงการการศึกษา

ในวงการธุรกิจ การค้า การอุตสาหกรรม ภาษาอังกฤษมีความสำคัญยิ่ง ทั้งนี้เพราะการธุรกิจและการค้าของบริษัททางร้านต่าง ๆ ต้องมีการติดต่อกับต่างประเทศไม่ว่าในรูปของการส่งออก นำเข้าสินค้า ซึ่งเป็นรูปของการติดต่อซื้อขาย เจริญครองเชินสัญญาข้อตกลงต่าง ๆ ในส่วนของโรงงานอุตสาหกรรมนอกจากจะส่งออกหรือนำเข้าผลผลิตแล้ว ยังต้องนำเข้าเครื่องจักร เทคโนโลยีจากต่างประเทศ ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญมากในการค้าธุรกิจ และการถ่ายทอด หรือเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ ๆ นอกจากนั้นแล้ว บริษัทต่าง ๆ ที่เป็นของคนไทย หรือของต่างชาติที่ดำเนินการอยู่ในประเทศไทยก็เป็นบริษัทข้ามชาติ มีหลายบริษัทของคนไทยที่ส่งสินค้าไปต่างประเทศ หรือไปลงทุนในต่างประเทศ มีบริษัทต่างประเทศในประเทศไทยที่ทำการผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ได้มีส่วนของคนไทยด้วย บริษัทเหล่านั้นส่วนมากต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการติดต่อ ดังนั้นเมื่อบริษัทเหล่านั้นรับพนักงานเข้าทำงานส่วนมากจะระบุคุณสมบัติที่สำคัญอย่างหนึ่งไว้ว่าต้องมี ความรู้ภาษาอังกฤษ จึงเห็นว่านอกจากวงการการศึกษาแล้ว ภาษาอังกฤษยังมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการธุรกิจการค้า และอุตสาหกรรม

ในปัจจุบันการติดต่อสื่อสาร การคมนาคม การพบปะสังสรรค์ต่าง ๆ เป็นไปด้วยความรวดเร็ว ข่าวสารการเมือง สงคราม การค้า ตลาดการค้า ตลาดหุ้นที่เกิดขึ้นในซีกโลกหนึ่ง สามารถรับรู้ได้ในอีกซีกโลกหนึ่งเพียงเสี้ยวเวลา นาทีกับวินาที ข้อมูลที่เราได้รับเหล่านี้ส่วนมากก็เป็นภาษาอังกฤษ สุภาษิตจีนกล่าวไว้ว่า "รู้เขารู้เรา ร้อยดีพันหาย" ซึ่งหมายความว่า การทำธุรกิจการค้า การเมือง ฯลฯ เราต้องรู้ว่าผู้อื่นเขาทำอะไรอยู่ในขณะนี้ เขาไปถึงไหน มีความก้าวหน้าอย่างไร เมื่อเรติดต่อเจรจาเราจึงสามารถกำหนดหาที่ วางแผน เจริญครอง รอดเงินประสบความสำเร็จ สามารถตกลงทางการค้าได้จนประสบความสำเร็จ เป็นต้น ภาษาอังกฤษก็ยังคงมีบทบาทอย่างยิ่งยวดในด้านนี้และเนื่องจากการไปมาหาสู่ระหว่างประเทศเป็นไปด้วยความรวดเร็ว ซึ่งนอกจากจะมีการไปมาหาสู่ในรูปธุรกิจแล้ว การไปมาหาสู่ในรูปการท่องเที่ยวไปชมสถานที่ต่าง ๆ ในประเทศ รวมทั้งการสื่อสารในเรื่องอื่น ๆ

ปัจจุบัน วัฒนธรรมของประเทศตะวันตกได้หลั่งไหลเข้ามาอย่างรวดเร็วกว่าเดิม และวัฒนธรรมเหล่านี้ก็เป็นวัฒนธรรมที่มาพร้อมกับภาษาอังกฤษในรูปของเพลงสากล หรือภาพยนตร์และการที่จะเรียนรู้ ให้ซาบซึ้งกับวัฒนธรรม แนวคิด และปรัชญาที่แผ่मानั้นจำเป็นต้องเข้าใจ ภาษาอังกฤษ ความซาบซึ้งคงจะคิด ๆ ซัด ๆ ความเข้าใจคงจะครั้ง ๆ กลาง ๆ ถ้าเรารู้ภาษาอังกฤษเพียงเล็กน้อย หรือไม่รู้เลย แต่ไม่ได้หมายความว่าเรต่องลอกแบบหรือลอกเอาวัฒนธรรมเหล่านั้นมาใช้ มนุษย์จำเป็นต้องขยายโลกทัศน์ เรียนรู้วิถีชีวิตของผู้อื่นเพื่อจะได้วิจารณ์ ขัดเกลาวถีชีวิตของตนเองใหม่มีความงดงามและมีความหมายมากขึ้นจากประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้

นี่คือเหตุผลที่กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ ไม่ใช่เพราะผู้เขียนเป็นผู้สอนภาษาอังกฤษ จึงให้ข้อมูลเป็น

อย่างนี้ แต่กล่าวจากประสบการณ์ของตนเองและผู้อื่น รวมทั้ง ลูกศิษย์ที่มีประสบการณ์ในด้านที่เกี่ยวกับความสำคัญของภาษาอังกฤษ บางคนถึงกับกล่าวว่าภาษาอังกฤษเป็นสะพานที่ทำให้เขาไปถึงดวงดาว หรือบางคนกล่าวว่าภาษาอังกฤษได้เปลี่ยนโฉมหน้าชีวิตของเขาอย่างสิ้นเชิง

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ได้มีการนำวิธีการสอนแบบต่าง ๆ มาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมากมาย เพื่อสนองความต้องการในการเรียนให้ได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ วิธีการแรกสุดก็คือวิธีการสอนแบบ The Grammar Translation Method (*วิธีการสอนแบบไวยากรณ์และแปล*) วิธีการสอนดังกล่าว มีมาตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ ๑๙ ผู้เรียนต้องเรียนรู้ไวยากรณ์ต่าง ๆ ต้องท่องจำชนิดของคำ การกระจายคำ กริยา การเปลี่ยนรูป การแปลงจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่ง รวมทั้งการใช้พจนานุกรมที่มีคำแปลทั้งสองภาษา วิธีการสอนอีกวิธีหนึ่งที่ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษก็คือ The Direct Method (*วิธีการสอนแบบตรง*) เป็นการสอนภาษาต่างประเทศโดยไม่ใช้ภาษาของผู้เรียนเลย แต่มุ่งการฟัง การออกเสียง ถือว่าการพูดเป็นอันดับแรกที่สำคัญ บางครั้งอาจมีการสอนสัญลักษณ์ในการออกเสียงด้วย การสอนอีกแบบหนึ่งก็คือ The Mimicry Memorization หรือ Mim Mem Method (*การสอนแบบเลียนแบบและท่องจำ*) การสอนแบบนี้เป็นวิธีการที่ได้มาจาก The Intensive Language Program ซึ่ง The American Council of Learned Societies เป็นผู้จัดและนำมาใช้ในกองทัพอเมริกันหลังสงครามโลกครั้งที่สอง การเรียนแบบนี้จะต้องเรียนแบบและท่องจำประโยคพื้นฐานต่าง ๆ โดยให้ความหมายเป็นภาษาของผู้เรียนเอง โดยมีตัวอย่างของภาษาใหม่เทียบกับภาษาของตนเอง จากนั้นก็เรียนบทสนทนาโดยนำประโยคพื้นฐานมาผูกเป็นบท ๆ เพื่อฝึกฟังและพูด หลังจากนั้นจึงให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงเนื้อหาของบทสนทนาไปตาม

ประโยคที่ได้เรียนมาแล้ว เพื่อผู้เรียนได้ฝึกอย่างหนักวันละ ๕-๖ ชั่วโมง ประมาณ ๙ เดือนถึง ๑ ปี ก็สามารถใช้ภาษาได้คล่องแคล่ว การสอนอีกแบบหนึ่งเรียกว่า The Audio-Lingual หรือ Linguistic Approach (*วิธีการสอนตามหลักภาษาศาสตร์*) การสอนแบบนี้ยึดหลักว่า ภาษาทุกภาษามีลักษณะและโครงสร้างเฉพาะของตนเอง ในการเรียนการสอนจะต้องมีการเปรียบเทียบระหว่างภาษาของผู้เรียนและภาษาใหม่ เพื่อจะได้ทราบถึงลักษณะที่แตกต่าง ซึ่งถือว่าลักษณะที่ต่างกันในด้านกรอออกเสียงและหลักภาษา เป็นสิ่งที่ปัญหาสำหรับผู้เรียน การสอนมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาใหม่ การเรียนการสอนก็ให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาและธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ คือให้ผู้เรียนฝึกฟัง พูด ก่อนที่จะอ่านและเขียน

ในระยะหลายสิบปีที่ผ่านมา ความคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศได้เปลี่ยนแปลงไปมาก จากการให้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ การฝึกรูปแบบ (*pattern*) ประโยคและการเน้นความถูกต้องในการใช้ภาษา ได้หันมาสนใจในเรื่องการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร คือใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์ที่เป็นจริง ผู้เรียนจะต้องสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจว่าเขามีจุดมุ่งหมายที่จะพูดอะไร กับใคร ที่ไหน เมื่อไรและอย่างไร ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถทางภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งหมายถึงว่า ต้องสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องในทุกระดับ (*เสียง ศัพท์ และประโยค*) ทั้งยังสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามสภาพสังคม (*sociolinguistic competence*) สามารถที่จะเชื่อมโยงความหมายทางภาษาเข้าด้วยกัน และสามารถใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย นอกจากวิธีการสอนดังกล่าวมาข้างต้นนี้ ยังมีการสอนอีกมากมายที่มีผู้คิดค้นมาแก้ปัญหาในการเรียนการสอนตามความเชื่อของแต่ละวิธีการ แต่ถาพิจาณาถึงการสอนภาษาแล้วเราก็ควรจะพิจารณาถึงองค์ประกอบทางภาษด้วย ซึ่งภาษาจะ

ประกอบด้วยรูปแบบ (form) หน้าที่ (function) และความหมาย เช่น เมื่อเราสอนเกี่ยวกับ passive voice เราก็ต้องสอนรูปแบบของ passive voice หน้าที่ของประโยคในลักษณะนี้ และความหมายของรูปประโยคในลักษณะนี้

ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็เช่นเดียวกันกับการสอนวิชาอื่น ๆ โดยทั่วไปก็ต้องประสบปัญหาเช่นเดียวกัน การเรียนการสอนก็มีปัญหา เพียงแต่การสอนที่กล่าวมาข้างต้นไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาการเรียนการสอน ในสภาพห้องเรียน ความต้องการ ความรู้ทางภาษาและยุคสมัยที่เปลี่ยนไปได้ดีขึ้นปัญหาเหล่านี้คือ

๑. ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาแตกต่างกัน ในบางมหาวิทยาลัยไม่สามารถที่จะคัดเลือกนักศึกษาที่มีระดับความรู้ในระดับใกล้เคียงกัน เข้าเรียนภาษาอังกฤษได้ ปัญหาที่เกิดขึ้นมาก็คือนักศึกษารู้เรื่องราวที่ทำการสอนได้ไม่เหมือนกัน บางคนอาจจะไม่เข้าใจเลยบางคนเข้าใจในเนื้อหาแน่นเมื่อฟังการสอนแต่บางคนอาจจะรู้เรื่องนั้นดีแล้วจึงไม่สนใจบทเรียนเท่าที่ควร ความแตกต่างดังกล่าวนี้นำไปสู่ความเบื่อหน่ายในการเรียนของนักศึกษาบางกลุ่ม นักศึกษาอีกบางกลุ่มก็เข้าใจ แต่บางกลุ่มก็สับสน

๒. นักศึกษาไทยส่วนมากจะมีความรู้สึกกลัว ไม่กล้าแสดงออก หรือไม่กล้าถามเมื่อมีปัญหา ซึ่งการเรียนภาษาอังกฤษผู้เรียนจะต้องมีความกล้า เปิดเผยที่จะแสดงออก พูดคุย ฟังตามที่ผู้สอนได้สอนและให้ทำแบบฝึกหัดซึ่งถ้าพวกเขากล้าที่จะฝึกฝน ไม่ทอดย อดทน พวกเขาก็จะเรียนรู้ แต่ถ้าไม่กล้าพวกเขาก็จะพลาดโอกาสที่จะเรียนรู้ เพราะภาษาเป็นวิชาทักษะที่จะต้องผ่านการฝึกฝน จึงจะเกิดการเรียนรู้ได้

๓. วิธีการเรียนต่างกัน นักศึกษาแต่ละคนมักจะมีวิธีการเรียนที่ไม่เหมือนกัน เมื่อมีวิธีการเรียนที่ต่างกันก็ต้องมี

วิธีการสอนบางประเภทเท่านั้นที่จะเหมาะสมกับการเรียนของพวกเขา นักศึกษาที่มีการเรียนที่ไม่สอดคล้องกับวิธีการสอนของผู้สอนก็จะประสบปัญหาเรียนไม่เข้าใจ จึงทำให้ไม่อยากเรียน หรือไม่อยากสนใจภาษาอังกฤษ ซึ่งผลต่อเนื่องถึงทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษต่อไปในวันข้างหน้า ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาจึงขึ้นอยู่กับวิธีการเรียนของนักศึกษาด้วย

๔. การถูกบังคับให้เรียนภาษาอังกฤษ จากการวิจัยของมานิต บุญประเสริฐและคณะ (๒๕๓๑:๑๑๔) พบว่า มีนักศึกษาจำนวนมากเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ เพราะเป็นวิชาที่ถูกบังคับให้เรียนถึง ๘๗.๕ เปอร์เซ็นต์ ในจำนวนนักเรียนจำนวนรวมกัน ๓,๙๖๑ คน ที่ตอบแบบสอบถามนักศึกษาที่ตอบว่าเรียนเพราะจำเป็นมีจำนวน ๓,๐๕๘ คน ตอบว่าไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ ๑๘ เปอร์เซ็นต์ เฉย ๆ ๔๓ เปอร์เซ็นต์ และอยากเรียน ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ส่วนผู้ที่ตอบว่าเรียนเพราะความสนใจ ตอบว่าไม่ชอบเรียน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เฉย ๆ ๓๘ เปอร์เซ็นต์ และอยากเรียน ๕๒ เปอร์เซ็นต์ จะเห็นว่าผู้ที่มีทัศนคติว่าเรียนภาษาอังกฤษเมื่อเริ่มแรกเพราะจำเป็น มีความสนใจอยากเรียนภาษาเพียง ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ขณะที่ผู้เรียนเพราะความสนใจมีความอยากที่จะเรียนถึง ๕๒ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๕. ห้องเรียนใหญ่ นักศึกษามากเกินไป ในบางมหาวิทยาลัยได้จัดห้องเรียนภาษาอังกฤษที่มีจำนวนนักศึกษามาก เช่น มีจำนวนประมาณ ๕๐-๗๐ คน ซึ่งทำให้การสอนเกิดปัญหามาก เพราะการฝึกนักศึกษาไม่ทั่วถึงเกิดปัญหาในการฝึกทักษะที่จำเป็น บางคนไม่สามารถฝึกฝนได้เพราะไม่มีโอกาสที่จะได้ปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ผู้สอนเลย ดังนั้นนักศึกษาบางคนอาจจะเสียเวลาไม่ได้เรียนรู้อะไรเลย ในส่วนตัวของครูก็มีความยากลำบากในการควบคุมห้องเรียน ไม่สามารถดูแลควบคุมได้ทั่วถึง บางครั้งดูเหมือนการทุ่มเทกำลังในการสอนเป็น

การสูญเสีย

๖. อุปกรณ์การสอน ปัญหาเรื่องอุปกรณ์การสอน เป็นปัญหาสำหรับการเรียนการสอนในหลายประเด็น ประการแรกที่เราจะประสบก็คือ การขาดอุปกรณ์เพราะการเรียนภาษาบางครั้งก็ต้องใช้อุปกรณ์การสอนประกอบเพื่อถ่ายทอดหรือฝึกนักศึกษาให้ได้ผลดีเต็มที่กว่าเดิม การขาดอุปกรณ์จะทำให้การสอนไม่ได้ผลเท่าที่ควร ปัญหาด้านอุปกรณ์อีกประการหนึ่งก็คือ การใช้อุปกรณ์ไม่เป็น ผู้สอนใช้อุปกรณ์ไม่เป็นก็อาจจะไม่ใช่เลย ซึ่งมีผลให้การสอนไม่ได้ผลอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ อุปกรณ์อาจจะไม่มีประสิทธิภาพพอที่จะใช้สอนก็ทำให้มีปัญหาได้เช่นกัน

ที่กล่าวมาเป็นเพียงปัญหาส่วนหนึ่งที่เกิดขึ้น ยังมีปัญหาอีกมากมายที่เกิดขึ้นซึ่งจะไม่กล่าวในที่นี้

เทคโนโลยีกับการเรียนการสอน

เมื่อพูดถึงเทคโนโลยีเราควรจะเข้าใจความหมายของ เทคโนโลยีเสียก่อน ก่อนที่จะพูดถึงความสัมพันธ์ของ เทคโนโลยีกับการสอน ปรีญญา เกื้อหนู (๒๕๓๓:๘๘-๙๐) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เทคโนโลยีคือ ความรู้ที่จัดอยู่ในระบบหรือวิทยาการที่นำไปใช้ในกระบวนการอุตสาหกรรมซึ่งมักจะเกี่ยวพันทางด้านวิศวกรรม และวิทยาศาสตร์เป็นส่วนใหญ่ หรือเครื่องมือ เครื่องจักรกล วัสดุ เทคนิค และกระบวนการที่ใช้ในการผลิตสินค้า และบริการเพื่อสนองความต้องการของมนุษย์ นอกจากจะทำให้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีแล้ว ผู้เขียนใคร่ทำความเข้าใจเกี่ยวกับไฮเทค (*High Technology*) กับโลเทค (*Low Technology*) เพื่อผู้อ่านจะได้เข้าใจแจ่มชัดถึงการใช้อุปกรณ์ที่จะกล่าวถึงต่อไป ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (๒๕๒๗:๒-๓) ได้กล่าวไว้ในการปาฐกถาว่า ความหมายของ "High Tech" กับ "Low Tech" ยังไม่มีเกณฑ์ที่แยกที่เด่นชัดนัก แต่ที่เข้าใจกัน Low Tech ก็คือ เทคโนโลยีที่เป็นศาสตร์ และวิธีการดั้งเดิมที่ใช้เป็นเครื่องมือเชิงกล เครื่อง

ไฟฟ้า และเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่สลับซับซ้อนนัก โดยไม่ต้องใช้คอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการทำงาน การทำงานที่ใช้ก็เป็นแบบง่าย ๆ เช่น วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือสดทัศน เครื่องรับวิทยุ เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายภาพยนตร์ เป็นต้น ส่วน High Tech ก็คือ อุปกรณ์ที่ได้นำเอาคอมพิวเตอร์เข้ามาเป็นปัจจัยสำคัญในการทำงานที่ทำให้เครื่องมือทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ได้แก่ ระบบคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีการสื่อสาร และโทรคมนาคมที่มีบทบาทต่อวงการต่าง ๆ รวมทั้งการศึกษาด้วย ในปัจจุบันเครื่องมือที่เคยจัดอยู่ในประเภท "Low Tech" ก็ได้เปลี่ยนสถานภาพเป็น "High Tech" เมื่อคอมพิวเตอร์ได้เข้ามาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการทำงาน

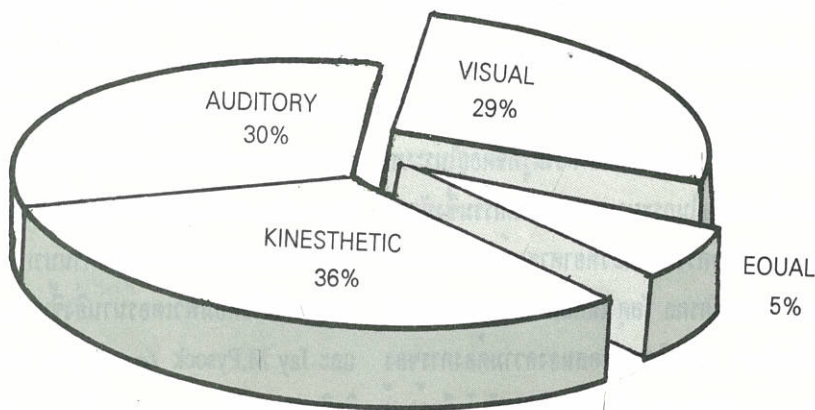
ทำไมจึงต้องใช้เทคโนโลยีช่วยการสอน

ในการศึกษาวิจัยของ Vance Stevance (๑๙๙๐: ๑๑๕) พบว่า นักศึกษาจะสนุกสนานกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อเรียนภาษาอังกฤษ และพวกเขาก็ไม่สับสน และไม่มีความยากลำบากในการใช้คอมพิวเตอร์นอกจากนั้นพวกเขารู้สึกว่าจากการเรียนด้วยตนเองกับคอมพิวเตอร์ทำให้ภาษาอังกฤษและการใช้คอมพิวเตอร์ของเขาดีขึ้นตามลำดับ ยิ่งไปกว่านั้นทัศนคติของพวกเขากลายเป็นด้านบวกมากขึ้นกว่าเดิม เมื่อพวกเขายังใช้คอมพิวเตอร์นานยิ่งขึ้น Don W. Hinkelman และ Jay M. Pysock (๑๙๙๒:๒๕) ได้กล่าวถึงการวิจัยทางจิตวิทยาการศึกษาว่าแบบการเรียนของนักศึกษาแต่ละคนมีอิทธิพลอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเราสามารถที่จะอธิบายได้ต่อไปอีกว่า ทำไมนักศึกษบางคนทำแบบฝึกหัดบางประเภทได้ดีกว่าคนอื่น ๆ ดังนั้นผู้สอนที่สอนได้ผลดีก็เมื่อเลือกวิธีการสอนที่สอดคล้องกับวิธีการเรียนของนักศึกษา อย่างไรก็ตาม ก็มีคำถามต่อไปอีกว่านักศึกษาในแต่ละชั้นเรียนจะมีวิธีการเรียนเหมือนกันทุกคนหรือ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะคิดหาเทคโนโลยีมาทำการสอนเพื่อสนองความแตกต่างดังกล่าว

Hinkelman และ Pysock ได้ทำการวิจัยเรื่อง The Need for Multi-Media ESL Teaching Method : A Psychological Investigation into Learning Styles โดยได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ๒๐๐ คน โดยคัดเลือกนักศึกษาที่มีพื้นฐาน และระดับทางภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน และใช้เนื้อหาการสอนเหมือนกัน โดยแบ่งการสอนเป็น ๔ กลุ่ม กลุ่มแรกใช้การสอนโดยเน้นการมองเห็นหรือดู (Visual) โดยใช้วีดิทัศน์ให้ดูให้อ่านการสอนโดยการเขียน ให้ดูภาพใช้กระดานดำ ใช้การเงียบ และใช้บัตรคำ วิธีที่สอง ก็คือ การสอนโดยเน้นทางการฟัง (Auditory) โดยใช้เทป ฟัง พูด การสอนโดยพูด เพลง บรรยาย ให้เขียนตาม

คำบอก การฝึกซ้ำ วิธีที่สาม เป็นการสอนแบบให้ทำ (Kinesthetic) โดยให้แสดงบทบาทสมมติ (Role Play) การแสดง (Acting) การเลียนแบบการสอน (Imitated Instruction) การแสดง ละคร (Drama) การแสดงละครตลกสั้น ๆ (Skit) การให้ปฏิบัติตามคำสั่ง (Total Physical Response) การฝึกโดยใช้ภาษาทางกาย ส่วนกลุ่มที่ใช้วิธีการในการสอนทั้งสามแบบรวมกัน จากการวิจัยพบว่า นักศึกษามีวิธีการเรียนแตกต่างกันดังนี้ นักศึกษาที่ชอบวิธีการเรียนแบบการฟังมี ๓๐% ที่ชอบการเรียนแบบการดู ๒๙% และที่ชอบการเรียนโดยการทำ ๓๖% และที่ชอบเรียนแบบทั้ง ๓ ชนิดรวมกันมี ๕%

LEARNING STYLE PERCENTAGES OF TOTAL SAMPLE

P.L. Knowles (๑๙๙๒:๕๕) ได้กล่าวถึงการใช้นวัตกรรม multimedia computer ในการสอนภาษาอังกฤษโดยเขากล่าวว่า คอมพิวเตอร์ดังกล่าวสามารถใช้ผสมข้อมูล ใช้เป็นคำบรรยาย มีเสียงให้ฟัง มีภาพให้ดู มีการป้อนกลับ นักศึกษาสามารถใช้เป็นส่วนตัวและสามารถควบคุมกิจกรรมการเรียนการสอนได้ สามารถให้นักศึกษาฝึกซ้ำแล้วซ้ำอีกได้ ทั้งภาพทั้งเสียงก็ชัดเจน ทั้งยังสามารถตรวจสอบการเรียนของ

นักศึกษาได้ และสามารถเร่งหรือชะลอความเร็วในการเรียนของนักศึกษาของแต่ละคนได้ตามความต้องการ เราจึงเห็นว่าคอมพิวเตอร์ไม่รู้จักเหน็ด นักศึกษาสามารถฝึกซ้ำแล้วซ้ำอีกหลายครั้ง ดังนั้นการที่สามารถฝึกซ้ำแล้วซ้ำอีกจึงเป็นสิ่งที่เหมาะสมอย่างยิ่งในการเรียนภาษาอังกฤษ P.L. Knowles ได้กล่าวถึงข้อดีของ multimedia ไว้ว่า จากการศึกษพบว่า การเรียนโดยสื่อที่เป็นเสียงและภาพผสมกัน ทำให้เกิดการ

เรียนรู้มีประสิทธิผลมากกว่าการเรียนรู้ที่ใช้สื่อที่เป็นเสียงหรือภาพอย่างเดียวและทำให้จำได้นาน นอกจากนั้น multimedia ยังสามารถผสมสื่อต่าง ๆ ไว้เข้าด้วยกันให้นักศึกษาสนใจ และมีส่วนร่วมอยู่ตลอดเวลา และจากการวิจัยเปรียบเทียบการใช้ Interactive Videodisc กับการสอนโดยใช้ครูผู้สอนพบว่าการใช้ Interactive Videodisc ดีกว่าการสอนโดยทั่วไปดังนี้ การเรียนรู้เพิ่มขึ้น ๕๖% ความสม่ำเสมอในการเรียนรู้ดีกว่า ๕๐-๖๐% ความแปรปรวนของการสอนน้อยกว่า ๒๐-๔๐% การบรรลุเนื้อหาฝึกอบรมเร็วกว่า ๓๘-๗๐% ส่วนโค้งของการเรียนรู้เร็วกว่า ๖๐% การจดจำสูงกว่า ๒๕-๕๐%

Dimitry Rtischev ได้ใช้เทคโนโลยีบันทึกการพูดในการสอนภาษา เครื่องมือดังกล่าวใช้คอมพิวเตอร์ในการฝึกการพูดเดิมคำให้สมบูรณ์ทั้งยังบอกคำตอบถูกหรือผิด นอกจากนั้นยังใช้ฝึกการเปลี่ยนโครงสร้างทางไวยากรณ์ เช่น จาก I go to school ก็เป็น I have gone to school นอกจากนั้นยังใช้ฝึกความเข้าใจทางภาษาโดยใช้คำถามแบบตัวเลือก วิธีการนี้ต้องการให้นักศึกษาเข้าใจข้อมูล เข้าใจคำถามตัดสินใจว่าคำตอบใดถูกแล้วอ่านคำตอบต่าง ๆ นอกจากนั้น คอมพิวเตอร์นี้ยังช่วยฝึกทักษะการสื่อสารและยังสามารถทำการวัดผลการเรียนได้ด้วย นี่คือเหตุผลบางส่วนที่กล่าวถึงว่าทำไมจึงต้องใช้เทคโนโลยีในการสอน

อย่างไรก็ตาม การใช้เทคโนโลยีในการสอนจำเป็นอย่างไรที่จะจัดเป็นระบบในการใช้ให้ประหยัดและคุ้มค่า Glyn Johns (๑๙๙๓:๒๓๔) ได้พูดถึงการใช้เทคโนโลยีในรูปของศูนย์การเรียนรู้ เขากล่าวว่าในการสร้างศูนย์การเรียนรู้ จะต้องสร้างโดยพิจารณาถึงการปฏิบัติงานและการสอน สภาพของสถาบัน และวิธีการสอน ซึ่งศูนย์การเรียนรู้ส่วนมากจะสร้างขึ้นโดยพิจารณาจากสื่อที่มีอยู่ แต่ก็อาจจะแบ่งเป็นกลุ่ม และระดับชั้นของนักศึกษา หรืออาจจะรวมสองวิธีเข้าด้วยกัน

ในการสร้างศูนย์การเรียนรู้นั้น ไม่จำเป็นต้องสร้างบรรยากาศให้เงียบสงบ แต่นักศึกษาบางคนต้องการบรรยากาศ

ที่เงียบสงบ แต่บางคนต้องการบรรยากาศที่เงียบสงบเล็กน้อย ดังนั้น ควรจะออกแบบสร้างแบ่งแยกระหว่างส่วนที่มีเสียงดัง กับส่วนที่เงียบ การวางจัดเฟอร์นิเจอร์ก็มีผลต่อการได้ยินและเรื่องเสียงด้วย กิจกรรมที่มักจะทำให้เกิดเสียงดัง ก็คือ กิจกรรมการพูดเป็นกลุ่ม การฟังเทปเพื่อการพูดคนเดียว การใช้คอมพิวเตอร์ฝึกภาษาเป็นคู่ ๆ การดูวิดีโอเป็นกลุ่ม โต๊ะยืมวัสดุการเรียนการสอน และเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์

ในการฝึกพูดโดยใช้เทปของนักศึกษานั้น นักศึกษาส่วนมากจะรู้สึกอึดอัดที่จะออกเสียงตามเทป ดังนั้น ควรจะตั้งเทปติดกับฝาผนัง เพื่อไม่ให้ผู้เรียนต้องสบตากับผู้อื่น นักศึกษาที่ฟังเทปต้องมีหนังสือและแบบฝึกหัด ซึ่งต้องใช้เนื้อหาที่วางในการเขียน

การฝึกหัดที่ใช้คอมพิวเตอร์สามารถจัดเป็นกลุ่มที่ทำให้ให้นักศึกษาได้สร้างสรรค์ หรือจัดเป็นการเรียนด้วยตนเองเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นการใช้เครื่องมือได้อย่างประหยัดคุ้มค่า การจัดโต๊ะโวลงห้องจะดีกว่าการเรียนเป็นกลุ่มบนโต๊ะที่วางติดกับฝาผนัง ถึงแม้ว่าสายไฟที่เดินไปกลางห้องจะสร้างปัญหาได้บ้างเหมือนกัน ส่วนวิถีทัศน์ที่จัดให้ดูควรจัดชนิดที่มีจอใหญ่ ๆ โดยต่อเสียงไปยังส่วนต่าง ๆ ให้สามารถฟังได้ทั่ว การตั้งจอวิถีทัศน์ไม่ควรตั้งในที่มืดเกินไปหรือไม่ควรทำให้ผู้ชมเสียสมาธิ

Beauvois Margaret Healy (๑๙๙๒:๙๔) ได้พูดถึงการใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการสอนในรูปแบบ real time เพื่อจะเชื่อมต่อการสอนนี้อยู่ไกลจากอีกสถานที่หนึ่ง อาจจะไกลโพ้นทะเลได้ การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาก็จะเป็นการฟังภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษาไม่ว่าจะเป็นรูปแบบ real time หรือการรับสัญญาณรายการภาษาอังกฤษจากดาวเทียม เป็นต้น อย่างไรก็ตาม เอกสารการฝึกอบรมเรื่องบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction) (๒๕๓๗:๑๒, ๒๕) ได้กล่าวถึงข้อดีของสื่อผสม (Multi-Media System) ไว้ว่า

๑. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามความสามารถ
ของตัวเอง

๒. ไม่จำกัดเรื่องเวลาและสถานที่ในการเรียน

๓. เหมาะสำหรับการเรียนเป็นบุคคล

๔. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกใช้สื่อและกิจกรรมการเรียนตามสื่อและกิจกรรมการเรียนตามความถนัด ส่วนข้อจำกัดมีดังนี้

๑. บทเรียนที่มีคุณภาพจะต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ
สร้างและต้องมีการทดลองใช้ก่อน

๒. ไม่สามารถควบคุมกิจกรรมการเรียนของผู้เรียน
ได้เลย

๓. เหมาะสำหรับผู้เรียนระดับสูงที่มีความรับผิดชอบ

ส่วนการใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอน (LCDI) ก็มีประโยชน์ดังนี้

๑. ทำให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนมากขึ้น ทำให้มีความสนใจและกระตือรือร้นมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากการที่มักจะมีนักศึกษาใช้เครื่องคอมพิวเตอร์จนมีค่าในสถานศึกษาต่าง ๆ

๒. ทำให้นักศึกษาสามารถเลือกบทเรียนและวิธีการเรียนได้หลายแบบ ทำให้ไม่เบื่อหน่าย เช่น ถ้าเบื่ออ่านหรือฟังคำบรรยายก็เปลี่ยนเป็นเล่นเกมส์ หรือเล่นโปรแกรมอย่างอื่นได้

๓. ทำให้ไม่เปลืองสมองในการท่องจำสิ่งที่ไม่ควรจะต้องท่องจำ

๔. ทำให้สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษาแต่ละคน

๕. ทำให้นักศึกษามีอิสระในการที่จะเรียนไม่ต้อคอยเวียนแวนแวนนัดกับเพื่อนร่วมชั้นและครูอาจารย์ จะเรียนกับคอมพิวเตอร์เมื่อไรก็ได้โดยอิสระ

๖. ทำให้นักศึกษาสามารถสรุปหลักการ เพื่อหา

สาระของบทเรียนแต่ละบทได้สะดวกรวดเร็วขึ้น

๗. ทำให้นักศึกษาได้ฝึกความรับผิดชอบต่อตนเองในการเรียนรู้

๘. ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จากการวิจัยของบริษัท IBM ที่กระทำกับผู้เข้าฝึกอบรมด้วยบทเรียนช่วยสอนด้วยคอมพิวเตอร์ เมื่อเปรียบเทียบกับโปรแกรมการฝึกอบรมแบบปกติเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ใน สหรัฐอเมริกา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของกลุ่มที่ใช้บทเรียนช่วยสอนด้วยคอมพิวเตอร์สูงกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง ๑๐% แต่การใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอนก็มีข้อจำกัดเช่นเดียวกันคือ

๑. ต้องมีการเตรียมการล่วงหน้า

๒. บทเรียนที่มีคุณภาพจะต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาสร้างและต้องทดลองใช้ก่อน

๓. เครื่องจักร เครื่องมือมีราคาแพงต้องลงทุนสูง

๔. ไม่สามารถควบคุมการเรียนได้

จะเห็นได้ว่า การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จะช่วยแก้ปัญหาต่างที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้มาก ไม่ว่าความไม่เท่าเทียมกันในด้านความรู้ ด้านภาษา ของนักศึกษา เพราะถ้านักศึกษาใช้บริการศูนย์การเรียนก็สามารถเรียนด้วยตนเอง โดยเริ่มจากพื้นฐานความรู้ของตนเอง นักศึกษาที่กลัวไม่กล้าแสดงออก ก็สามารถแสดงออก พูดกับเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ นักศึกษาที่มีวิธีการเรียนที่ต่างกันก็สามารถเลือกแบบการเรียนที่เหมาะสมได้ ความรู้สึกว่าถูกบังคับให้เรียนก็จะรู้สึกสนุกสนานกับการเรียนกับคอมพิวเตอร์โดยไม่ต้องแบกรับอารมณ์ผู้สอนในบางครั้ง ส่วนนักศึกษาที่มีจำนวนมากในแต่ละห้องก็สามารถใช้บริการศูนย์การเรียนเพิ่มเติมได้ ส่วนอุปกรณ์การสอนในศูนย์การเรียนที่เป็นไฮเทค ก็จะสนองความต้องการต่อกิจกรรมการเรียนการสอนได้ทุกชนิด

จากประโยชน์และข้อจำกัดที่กล่าวมานี้ จะเห็นว่า การใช้สื่อผสม (Multi-Media System) กับการใช้คอม-

พิวเตอร์ในการเรียนการสอน (CAI) เป็นทางเลือกที่จำเป็นสำหรับการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน ไม่ว่า จะพิจารณาในด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ ระดับความรู้ที่ไม่เท่ากัน ของนักศึกษา แบบการเรียนของนักศึกษาที่ต่างกัน การศึกษาที่

มีลักษณะจำนวนมาก ๆ ส่วนข้อจำกัดนั้นก็ถือว่าเป็นสิ่งที่แก้ไข และปฏิบัติไม่ได้เลย ถ้าเราพิจารณาในประเด็นที่ว่าทุกอย่าง จะต้องมีการลงทุนลงแรง □□

บรรณานุกรม

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ **ก้าวสู่การศึกษายุคไฮเทค** กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๗.
- ศิธร แสงธนู และ คิด พงศ์ทัต **คู่มือครูภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ** กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๕.
- บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน** กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาครุศาสตร์คอมพิวเตอร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, ๒๕๓๗.
- ปริญญ์ เกื้อหนุน **"ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร : มุมมองทางวัฒนธรรม และภาษานานาชาติ"** สุทธิพิทักษ์ ๘, ๒๒, มิถุนายน-กันยายน ๒๕๓๖ หน้า ๓๕-๔๑.
- มานิต บุญประเสริฐ และคณะ **การศึกษาวเคราะห์ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย** กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, ๒๕๓๑.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ **การสอนทักษะภาษาอังกฤษ** กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๒.
- Beauvois, Margaret Healy. "Computer-Assisted Classroom Discussion in the Foreign Language Classroom : Conversation in Slow Motion." **Language Teaching**. Vol. 26, No. 2, April 1993, p. 94.
- Hinkelman, Don W. and Pysock, Jay M. "The Need for MultiMedia ESL Teaching Method : A Psychological Investigation into Learning Styles." **Cross Currents**. Vol. XIX, No. 1, Summer 1992, pp. 25-33.
- Jones, Glyn. "Settings up Self-Access Learning Facilities within one Institution." **Language Teaching**. Vol. 26, No. 4, October 1993, p. 234.
- Knowles, P.L. "Technology in Language Teaching." **Cross Currents**. Vol. XIX, No. 1, Summer 1992, pp. 55-63.
- Larsen-Freeman, Dian. "From Unity to Diversity : Twenty-Five Years of Language Teaching Methodology." **English Teaching Forum**. Vol. XXV, No. 4, October 1987, pp. 2-10.
- Price, Karen "Look Who's Talking : A Computer-Assisted System for Discourse Analysis." **Cross Currents**. Vol. XIX, No. 1, Summer 1992, pp. 73-79.
- Ritschev, Dimitry. "Application of Speech-Recognition Technology to Language Instruction." **Cross Currents**. Vol. XIX, No. 1, Summer 1992, pp. 64-68.
- Stevens, Vance. "A Study of Student Attitudes Toward Call in a Self-Access Students Resource Centre." **Language Teaching**. Vol. 25, No. 2, April 1992, p. 115.
- Stevens, Peter. "English as an International Language." **English Teaching Forum**. Vol. XXV, No. 4, October 1987, pp. 56-64.